

Tyršovačky a Tyršováci současní i bývalí, jsem rád, že vám mohu představit náš časopis. Bude to něco, co jste ještě neviděli, poprvé v historii školy bude časopis vycházet KAŽDÝ TÝDEN! Začal vycházet 9. dubna 2020 a skončí týden poté, co bude školní docházka povinná pro všechny....

Vážení naši čtenáři,

jsme rádi, že se opět setkáváme. Uběhl týden, příroda se patřičně vybarvila, a proto jsme zvolili logo v barvě zelené. Tato barva uklidňuje a dodává optimismus. Optimisticky znělo i to, že v půlce května se vracíme do školy. Ano, někteří se vrací... Na co se můžete tento týden těšit? Budeme řešit naše ztráty (o co jsme přišli nechtěnými prázdninami), podíváme se na letošní Velikonoce a srovnáme je se zápisky žáků z roku 2003. Hlavním tématem druhého čísla jsou roušky, chybět nebude ani soutěž. Takže – **POJĎME NA TO!!!**

Už se vám někdy stalo, že jste vyhráli? Prvním vítězem soutěže Tyršovácké doby covidové se stal

Marek Šmahlík ze třídy 8. B.

A co že to vyhrál? **ZLATOU PŘEDNOSTENKU!** Tady se omlouváme všem mladším, že jsme nevysvětlili hned na začátku, co je to za zlatý papír. Tento úřední doklad se jménem majitele a razítkem školy s podpisem paní ředitelky umožňuje svému majiteli a jednomu kamarádovi nebo kamarádce po celý týden na obědech cestu přímo až k výdejnímu okénku! Pokud si vzpomenete na dlouhé fronty k jídelně, je to výhra z říše

snů! V každém čísle časopisu bude soutěž o jednu přednostenku, další můžete získat za soutěže vyhlášené paní psycholožkou (např. Bojovníci s koronavirem, Tyršovacká rouškománie, ...). Jestliže nechodíte na obědy, můžete někomu přednostenku darovat, určitě bude mít radost! Vzhledem k postupnému návratu do školy budou platit Zlaté přednostenky v září 2020. Tak se snažte...

O co jsme přišli?

Někteří z Vás si určitě říkáte, ještěže není škola. Ano, má to docela velké výhody, například, že můžeme vstávat, kdy chceme, školu si můžeme udělat, kdy chceme...ale vždycky na něčem dobrém jsou i malé mínusy.

Za druhé pololetí se mělo odehrát tolik věcí, na které se někteří moc těšili. Bohužel se nemůžou odehrát. Já vám ale některé připomenu a můžete si sami představovat doma, jak se tyhle akce imaginárně odehrávají. Pojd'te se tam podívat se mnou.

Amálie Bačová 6. B

1. stupeň. Někteří možná ještě nezažili a teprve zažijí, ale snad každý z nás se těšil na přespávačku ve škole. Ano, myslím tím Nocování s Andersenem. Stezka odvahy, plnění zajímavých úkolů a další věci. Protože jsem deváťáčka a už nějaké ty roky se této akce nezúčastňuji, přesto si moc dobře pamatuji naše dovádění ve škole na Andersena. Byla to jízda! ☺

A co Velikonoční týden? V družinách různé dílny, kde jste si mohli všechno vyzkoušet, ohledně Velikonoc a různých velikonočních zvyků. Celkově jsme museli Velikonoce trávit doma, což je pro některé na nic a já vám docela věřím.

Sedmáci přišli o svůj první zájezd do Vídně, mohli si procvičit svou němčinu a poznat nejznámější památky. Já jsem ve Vídni byla minulý rok, a

kdybych mohla, jela bych letos znovu.

No a my deváťáci? Nás koronavirus ošidil o návštěvu koncentračního tábora Osvětim v Polsku. Já jsem se tam těšila, ale někteří mi říkali, že by se tam báli jet. Je to sice hrozné místo, ale z předešlých zkušeností je alespoň s naší třídou hodně velká sranda. Takže mě to docela mrzí.

Dnes je úterý, což měl být pro mne den osudný. Dnes jsem měla dělat přijímací zkoušky na střední školu. Chtěla jsem mít všechno za sebou, ať už výsledky budou jakékoliv. Je to docela zvláštní, o tom takhle přemýšlet. Asi bych v tuhle chvíli, kdy tenhle článek píšu, byla dávno doma a měla po zkouškách. Mám sice více času na procvičování, ale taky mám více nervozity v sobě. Otázka je, kdy zkoušky budou...

Všechno můžete kromě mě vyzkoušet příští školní rok a o to víc se na to můžete těšit. Ale nebudeme smutnět nad tím, co se nemůže konat. Důležité je naše zdraví, což je pro nás teď ze všeho nejdůležitější. Takže pevné nervy a držme se! ☺

Julie Šablaturová 9. B

Určitě si pamatujete na předešlé číslo našeho školního internetového časopisu a na článek o našich zatoulaných plyšových kamarádech. Zjistila jsem, že jeden z nich je můj

fialový hroch. Nebyl vidět, protože se nerad fotí, ale řekl mi to. Dnes chci totiž psát o tom, jak vzpomínal na své skoro každoroční přespávání ve škole. Bylo to Nocování s Andersenem a my jsme letos měli spát ve škole znova. V pondělí jsem hrocha našla, jak si prohlíží fotky z minulé přespávačky. Vypadal smutně, tak jsem mu slíbila, že si každý večer budeme psát s jeho kamarády. Takže máme novou večerní rutinu, díky které jsou můj fialový hroch a plyšáci mých kamarádů zase šťastní.

Tereza Jašková 8. A

Ve školní družině jsme přišli o projekt Tradiční Velikonoce. Vše bylo s hosty domluveno, děti strádaly doma vyfouklá vajíčka, s tatínky obhlížely proutí na pomlázky. Těšily se, že budou moci navštívit jiná oddělení a zapojit se tam do různých aktivit. No a ono nic. Nejvíce se děti těšily na pečení a hlavně baštění perníčků.

Zdenka Kučerová

Velikou akcí, které se měli zúčastnit žáci školy, byl Týden vědců. Proběhlo z něj jen pár dnů, přesto po něm zůstaly zajímavé práce. Můžete nahlédnout...

Týden vědců

Žákovské zadání bylo – po nastudování, kdo byl Křižík – napsat charakteristiku k této osobě, jak si ji žáci představují, je to pouhá fikce, i přes některé faktografické údaje.

Mládí Františka Křižíka

František Křižík měl náročné dětství. Narodil se 8. 7. 1847 ševci a posluhovače, v městečku Plánice. V rodině panovala i přes chudobu pohoda a láska. František jako 12letý chlapec začal studovat v Praze na německém gymnáziu, poté ale přešel na české gymnázium kvůli problémům s němčinou. Neodmaturoval z důvodu nedostatku peněz. To, že byl chudý, se projevilo i na jeho vzhledu. Měl sice pohublou postavu, ale stále vypadal jako vyrovnaný chlapec. Jeho hlavu zdobily hnědé vlasy, obličej temné oči a kulišácký úsměv. Nosil vytahané a obnošené oblečení. Už od malička vynikal inteligencí. Byl usměvavý a přátelský. Ve škole mu to šlo a vztah k lidem měl kladný.

Za celý život zažil mnoho úspěchů. Potkal i svou životní lásku Pavlínou, ovšem postihla je tragédie. Zemřelo jim pět z osmi dětí. František sám umřel 22. 1. 1941 ve věku 94 let.

Zuzana Vašutová 9. C

Dospělost Františka Křižíka

František byl již ve svých třiceti letech uznávaným vynálezcem. Jeho vynálezy se týkaly hlavně techniky, pomohly hodně v průmyslu. V té době vynalezl svůj vlastní elektromobil. Měl docela vysokou postavu, vypadal poměrně dobře. Měl hnědé krátké vlasy, nosil často hnědý klobouk. S ním ladily jeho tmavě hnědé oči. Většinou nosil košili a sako podle tehdejší módy. K saku se hodily i jeho hnědé kalhoty. Nosil elegantní černé boty, vhodné do společnosti. Nohu měl velkou skoro jako slon. František byl velmi otevřený a optimistický člověk. Uměl dobře popisovat a charakterizovat své nápady. Byl dost inteligentní a nápaditý, tyto vlastnosti mu hodně pomohly při vymýšlení jeho nápadů. Měl docela milou povahu, ale dovedl být i povrchní. Byl také vůdčí typ, když vedl elektrárnu, kterou v té době vylepšil. Jeho vynálezy hodně pomohly rozvoji českého průmyslu, Proto patří František mezi naše největší vynálezce. Pomohl k rozvoji techniky a jeho vynálezy byly průlomové.

Adriana Pavlová 9. C

Zralý věk Františka Křižíka

František Křižík byl český technik a vynálezce, který žil ve 2. polovině 19. a 1. polovině 20. století. Byl často přezdíván jako „český Edison“. Ve svých šedesáti letech byl trochu silnější postavy. Na svůj věk měl poměrně dost vlasů v barvě měsíčního svitu. Na tváři měl nějaké ty vrásky a nad ústy mu rostl velký bílý knír. Ruce a nohy měl v poměru ke svému tělu dlouhé. Celkově působil inteligentně, čemuž dopomohl i jeho knír.

František byl velmi samostatný, cílevědomý a rád zdokonaloval různé věci. Na to, že pocházel z chudé rodiny, byl chytrý jako liška a také rád pomáhal druhým. V některých věcech byl ale dosti nepředvídatelný a občas i žárlivý. Měl svou hlavu a často neposlouchal, co mu říkají ostatní. František neměl zrovna nejjednodušší a nejšťastnější život, ale dožil se krásného věku. Za ty roky přinesl lidstvu spoustu vynálezů,

z čehož nejznámější je asi oblouková lampa, světelná fontána nebo zdokonalení železniční signalizace.

Barbora Krupová 9. C

Stáří vynálezce Františka Křižíka

František Křižík byl významný český vynálezce, technik a průkopník elektřiny v Česku. Někteří ho dokonce nazývali „českým Edisonem“. Pan Křižík byl vysoký a statný pán, který se oblékal a vystupoval velmi elegantně. Měl úhledně sčesané vlasy a upravené vousy. Většinou si oblékal bílou košili, kterou doplňoval černým sakem. Na nohou nosil černé kalhoty a velké černé boty. Křižík byl velmi milý a otevřený člověk. Jeho otevřenost mu několikrát pomohla inspirovat se a tak vynalézt několik nových objevů. Byl průbojný, což mu pomohlo prosadit své vynálezy. Také neměl rád, když věci nebyly domyšlené nebo byly nedokonalé. Velmi měl rád lidi. To dokázal, když nepropustil své zaměstnance, i když jeho firma měla potíže. Jeho špatnou vlastností bylo, že byl v některých záležitostech nezodpovědný. To se projevilo v době, kdy si nehlídal finance a jeho firma zkrachovala. Křižík přispěl svými vynálezy k zdokonalení využití elektřiny. Jeho vlastnosti mu přitom velmi pomohly. Na Křižíka tedy vzpomínají všichni v dobrém.

Petr Makový, 9. C

Pro Isaaca

Tahleta dnešní básnička
to je pro nás perlička.
Bude o Newtonových zákonech,
gravitaci a světelných objevech.
Newton byl vědec, génius,
psával snad na velký papyrus...
Objevoval zákony přírody,
sestrojil veliké dalekohledy.
Vynikal v alchymii i v optice,
(cvičil snad i chytré opice).
Isaac Newton, to je chytrá palice,
vynikal i ve složité matice.
Zabýval se dynamikou,
pokračoval mechanikou...,
gravitací začínal,
akcí a reakcí končil.

Karolína Chupíková, Vojtěch Blažek 8. C

Laboratoř jako můj dům,
 je to pro mě vědy zlatý důl.
 Baví mě přírodní vědy,
 u kterých se mé myšlenky objevují jako jevy.
 Můj zákon gravitace
 zaujal všechny populace.
 Další zákon pohybový
 bude také zajímavý...
Adéla Pustějovská 8. C

obrázky 8. D

Proč vše padá k zemi?
 A ptáci létají k nebi?
 Issac Newton na to našel odpověď
 a kdysi nám ji chtěl povědět.
 Proč lidé na druhé straně Země nespádnou?
 No, koho to mohlo napadnout...
 Isaac gravitaci zkoumal denně
 a teď ho má ráda celá Zem.
Daniel Míček 8. C

Leonardo da Vinci

Doplň na vytečkovaná místa slova, která jsou uvedena dole pod větami.

Je lepší něco tvořit než se něco učit. je podstatou života.

Nikdy nevysvětľujte. Přátelé to nepotřebují a vám stejně neuvěří.

Žádný člověk není takový, aby nedosáhl úspěchu aspoň v jedné věci, je-li vytrvalý.

Chval veřejně a kárej ho mezi čtyřma očima.

Tak jako nepoužívané rezaví, stojatá voda zahnívá, či v zimě zamrzá, tak mozek bez cvičení leniví.

Jakmile vyzkoušíte, budete navždy chodit po zemi s očima obrácenými k nebi, protože tam jste byli, a tam se budete vždycky chtít vrátit.

Dobře prožitý je dlouhý.

Dívat se pozorně kolem je tolik, jako dvakrát žít.

Dobře strávený den přináší šťastný..... .

Čím temnější je nebe, tím světleji vyvstanou..... .

létání, hvězdy, přítelé, tvořivost, spánek, nepřítelé, železo, hlupák, život, sebe.

Práce 6. třídy

Malí stavitelé se hned pustili do práce...

A konečně přišly velikonoční prázdniny (a my nemuseli do školy). Jak si má člověk ten sváteční čas a chvíle volna vychutnat, když už je celý měsíc doma a nejbližším kamarádem je mu jakýsi Alfbook společně s Bakalářem. Jak s oblibou začínají osmáci:

„Takže, Velikonoce!“

Co pro mě znamenají Velikonoce

Velikonoce jsou svátek jara a života. Vše se v ten čas probouzí ze zimy. Rodí se nová mlád'átka, přilétají ptáci, no prostě krása. Velikonoce je jiný název pro Velkou noc. Má název velká, protože tu noc byl ukřižován Ježíš Kristus. Ale Velikonoce jsou svátek veselý, tak se k nim vraťme. Ten den to všude voní beránkem, kluci pletou pomlázky z vrby a dívky malují vajíčka. Chlapci dívky pak vyšlehají, aby byly zdravé, a ony jim za to dají malovaná vajíčka. Za mě je to pro dívky trochu nespravedlivé, ale tradice je tradice.

Róza Petrová 7. A.

Symbyly velikonoc: Pomlázka

Začalo to tak, že uřezali 8 proutků z vrby. Proutky přinesli domů a začali s mým omotáváním a pak vyplétáním mě. Je ze mě pomlázka a mnozí mě znají jako tatar. Jsem k užítku jenom jednou ročně, a to na Velikonoce, omlazují se mnou holky. Říká se, že budou po celý rok zdravé a omládnou. Tak tedy nastalo to překrásné pondělí, kdy si já pomlázka přijdu na své. Začala jsem s klukovou mámou, běhala jen tak na oko. Vykoledovala jsem pentli oranžovou. U sousedů mají dvě holky, přibyla mi pentle červená a modrá a tak to šlo celé dopoledne. Můj kluk už byl tak unavený, že mě v jedné domácnosti zapomněl. Mě, takovou krásku, vypadala jsem jak květnová májka, urostlá a tak opentlená. Naštěstí poslední kamarádka mého kluka si toho všimla, běžela za ním, a protože už bylo po 12. hodině, dostal mnou i kluk.

Vojta Špaček 6. B

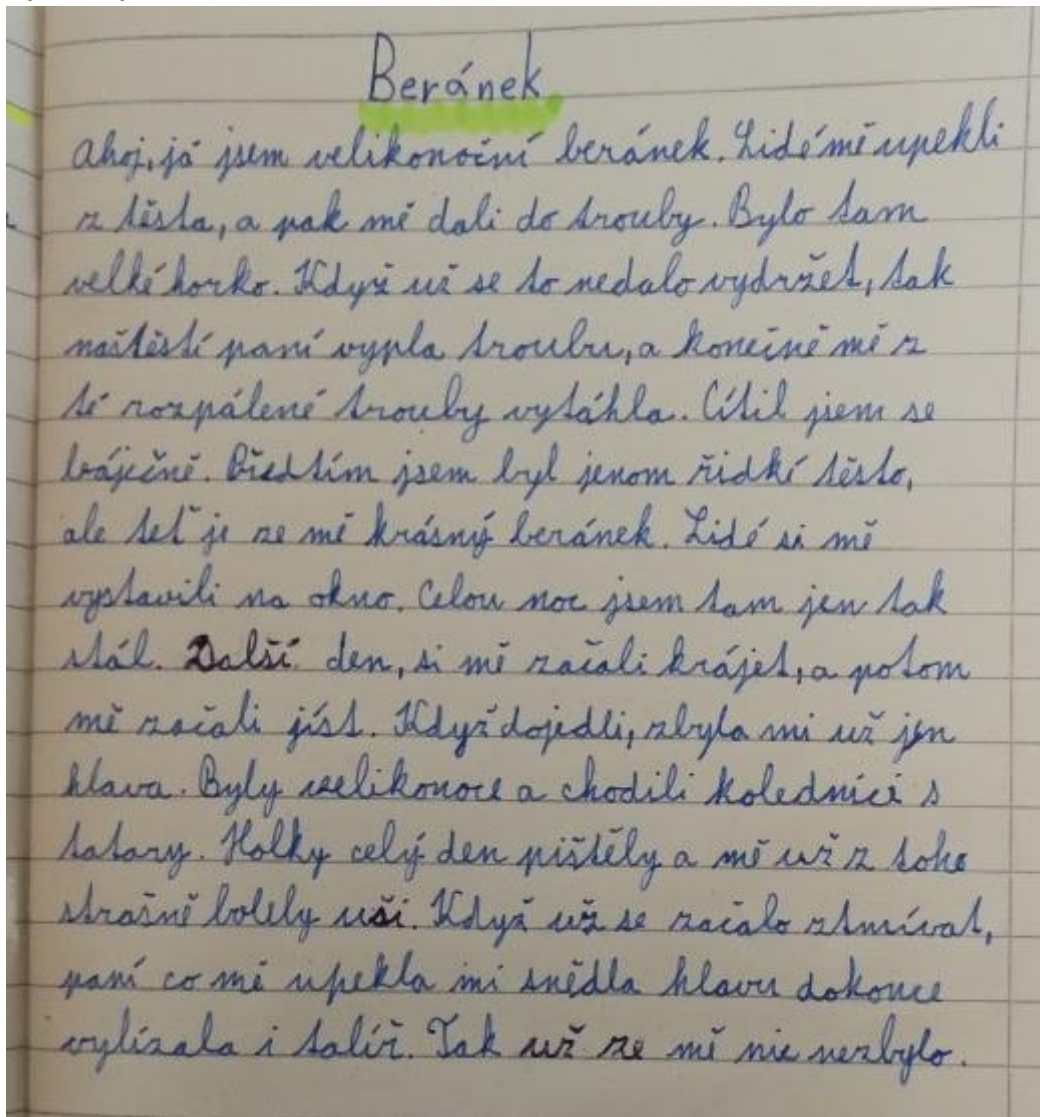
Symbyly Velikonoc: Kraslice

Bylo jsem obyčejné vajíčko v ledničce, ale za chvíli mě někdo vytáhl a najednou mě propíchl. Byla to bolest neuvěřitelná. Když jsem si myslelo, že je to za mnou, tak mě propíchl ještě z druhé strany. A začal do mě foukat. Až mi vyfoukl žlutek i bílek. Zbyla ze mě jenom skořápka, potom mě ponořil do modré tekutiny a ta páčila jako čert. Když mě vytáhl, začal na mě malovat. Jak jsem bylo hotové, dal mě do košíku. A byla ze mě kraslice.

Viki Svobodová 6. B

Symbyly Velikonoc: Beránek

Terka Dobiášová 6. B

Symbyly Velikonoc: Zajíček

Byl jednou jeden zajíček a ten měl rád barvy. O Velikonocích měl nastoupit do své první práce. V této práci měl schovávat vajíčka dětem. Moc se do té práce těšil, protože si myslel že vajíčka budou různě barevné. Pro jistotu si ještě večer před prací nabalil do batůžku své barvičky.

Přišel den D a zajda vyskočil z postele a sotva dochroupal mrkev, pospíchal do práce. Když tam dorazil, ředitel Ušák mu dal košík s bílými vejci a řekl: "Tento košík je tvůj první, až budeš hotov, můžeš přijít pro další". Zajda zůstal stát jako opařený. Vejce byla všechna bílá. Zeptal se: "Proč jsou všechny bílé?" Ředitel jen pokrčil rameny a odhopkal. Zajda si řekl, že to tak nenechá! Vzal si

vajíčka, sedl si do trávy, vytáhl své barvičky a začal malovat. Pomaloval všechny vejce, a pak utíkal s větrem o závod, aby je stihl schovat. Když je konečně všechny schoval, mrkl na oblohu a viděl, že slunce už mu mává zpoza kopce a přichází krůček po krůčku noc. Co teď? Popadl košík a uháněl na základnu, už na dálku ale viděl ředitelův zamračený obličej. "Proč sis nepřišel pro další košík?!" Zajda na to: "Maloval jsem ta vajíčka a pak schovával." Řekl provinile. Ředitel překvapeně povídá: "Maloval? Super nápad Zajdo, ještě nikdo s takovým nápadem nepřišel. Vyhláшуji tě Velikonočním zajíčkem roku!" A tak se stal obyčejný zajda z Frenštátu Velikonočním zajíčkem.

David Šmajstrla 7. A

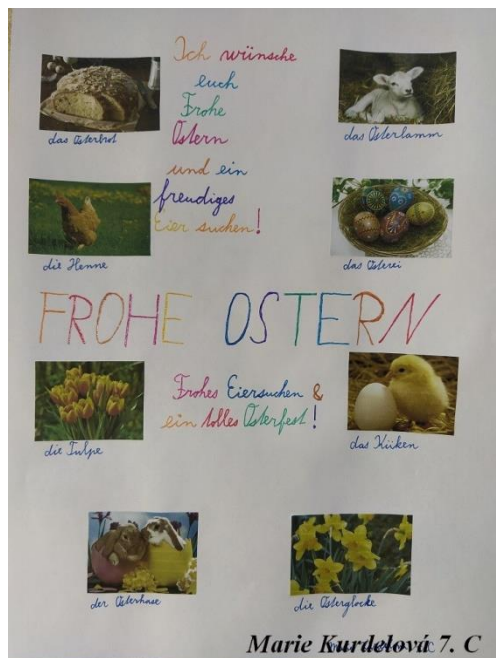
Velikonoce pohledem 4. C

Co uděláš s pentlemi (= mašlemi), které se klukům vážou na tatar (= pomlázku) a které už máš určitě doma pro kluky přichystané?

- ❖ některé mašličky si odložím na příští rok, jednu uvážu beránkovi kolem krku a zbytek uvážu na vrbu v zahradě. Sára Procházková
- ❖ mašličky, které mám přichystané, použijeme při šití roušek. Klárka Vodrážková

Co uděláte s těmi vajíčky, beránkem, mazanci, když koledníci nemohou za vámi přijít?

- ❖ čokoládové vajíčka si ráda sním a beránka dám později k snídani. Sára Procházková
- ❖ z vajíček udělám vaječninu a pošlu panu Babišovi a s beránkem odjedu do teplých krajín. Klárka Vodrážková

Co uděláš s pomlázkou (tatarem), který už máš možná koupený, nebo si sám či s pomocí tatínka upleteš?

- ❖ tatar zasadíme, a potom z toho vyrostе strom. David Špaček
- ❖ s mou pomlázkou sice nepůjdu za holkami, ale pořádně vyšlehám moji maminku. David Michna

Co tedy bude s holkami bez pořádné velikonoční mrskačky a bez studené koupele?

- ❖ maminku, sestru, tetu a babičky pořádně vyšvihám. Ostatní holky snad neuschnou. :-)
- David Špaček
- ❖ holkám bez pořádné velikonoční mrskačky a studené koupele se nic nestane, protože jím to vynahradím příští rok. Dám si na tom záležet 😊!
- David Michna

Lukáš Mlčoušek 8. A

Jaké byly moje Velikonoce (v porovnání s těmi loňskými)?

- Minule jsem je prospal, teď jsem byl vzhůru. Erik 8. A
- Letošní Velikonoce v porovnání s těmi loňskými byly určitě jiné. Žijeme na Valašsku, kde se tradice velice dodržují a koledníci měli ve zvyku chodit po chalupách na koledu pro vajíčka a štamprli slivovice. Letos to museli omezit. Mohli se projít na koledu tak maximálně po zahradě a chalupě a přitom vyšlehat spolubydlící. Jak zpívá Pokáč ve své písni: „Babička je skupina nejvíc riziková, tak cinknu ji, ať vejce sní a chlast mi někde schová“ (píseň Veselé Covidonoce). Tak příští rok snad budeme moct zase chodit na Velikonoce po chalupách na koledu. Marek 8. B
- Tyhle Velikonoce jsme, dá se říct, vůbec neslavily. Oproti těm loňským. Loňské Velikonoce jsme slavily, pekl se beránek, kluci přišli na šmigrust. Za to letos vůbec nic nebylo. Ani beránek, no prostě nic. Mamka byla v práci, taťka pracoval a my jsme byly na zahradě. No prostě nic neobvyklého. Katka 8. B
- Pokud vynechám beránka, tak Velikonoce vůbec nebyly. Filip 8. B
- Letošní Velikonoce byly o hodně jiné než minulý rok. Nepřišli k nám skoro žádní koledníci a zbylo nám docela hodně velikonočních vajíček, ať už malovaných, perníkových nebo čokoládových. Vyšlehat nás byl jen tatínek, bratrance, děda a strejda. Eliška 8. B
- tyto Velikonoce nebyly tak akční, probíhaly v poklidu a bez kamarádů. Vanesa 6. A

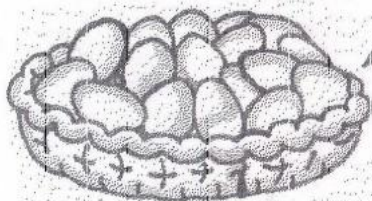
Další obrázky z Velikonoc u učitelů najdete ve fotogalerii Velikonoce u učitelů.

Cesta do minulosti

Jak žáci dříve prožívali Velikonoce? Pojd'me se podívat do dubna 2003, kdy vyšlo 8. číslo prvního ročníku Druhého patra. Tehdejší šestáci a sedmáci už dnes mohou mít kolem třiceti let, ale možná si vzpomenou, jak tehdy viděli Velikonoce...

Velikonoce – svátky jara (ale jak pro koho...)

❖Nechystám se na Velikonoce nijak, tím nemyslím žádné stupidní barevné vajíčka a kreslení zajíců, to mě nebere. Jen mě bere to, že budou prázdniny. Jestli bude pěkně, tak pojedou pryč a jestli bude pršet, tak se budu nudit doma - prostě normálka.

anonym

❖Velikonoce jsou jenom důvodem, jak mlátit ženské a přidali k tomu jenom vajíčka a pruty. Pruty proto, aby si chlapi neotloukali ruku a vajíčka proto, abychom jim měli čím zaplatit. A ještě nějaké pošahané stužky na prut a k tomu voda brr studená.

Martina Blažková 7.C

❖Na Velikonoce se chystám tak, že vytáhnu tatar ze skříně a musím si taky připravit moji hodně hodně starou voňavkou, která když se nastříká, tak smrdí tak příšerně, že by z toho vstal i mrtvý.

❖ Na Velikonoce se připravuji jako vždy. Takže pořádný tatar a nějakou hodně smradlavou voňavku a ještě pořádný bagl na vejca od bab, které zřežu.

❖ Na Velikonoce mě přijdou vyšvihat vždycky kluci. Je to hrůza a Velikonoce nesnáším. Jednou přišel kamarád a vylil mi plný kybel na záda a pak mě povoněl, že jsem smrděla ještě týden. Velikonoce jsou prostě nejhorší svátek, co může být. Tento rok se asi schovám do stodoly k prasatům a budu nasmrdená na dva týdny, ale budu mít pokoj.

Lucka Petrová 6.D

❖ Ráno jsem spala. Když jsem se probouzela přišel tatka a vzal mě do koupelny. Pak vzal kelímek a nalil mi studenou vodu za krk. Potom

přišel kamarád a spolu s brašněm mi nalili 2 kelímky vody na záda. Pak přišel děda a ten mě naštěstí jenom umyl. Ještě ten kamarád mi nalil asi hl voňavky na hlavu. Hrůza, do chlívku jsem se neschovala, škoda. Naštěstí u nás moc lidí nebylo.

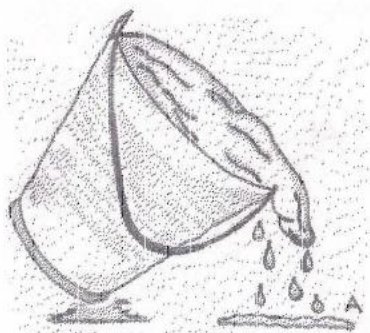
Lucie Petrová 6.D

❖ Přišlo ke mně 8 kluků a 12 dospělých. Strýc na mne hodil kybel s vodou a pak vytáhl hadici a postříkal mě. Velikonoce byly super.

Erika Kuřecová 6.D

❖ Moje Velikonoce byly asi stejné jako od jiných, ale přece se musely trochu lišit. Ve čtvrtek a pátek jsem byla venku. V sobotu jsme s mamkou a tatškou jeli do Ostravy na muzikál „Romeo a Julie na ledě“. Bylo to nádherné, hrálo tam mnoho známých herců, zpěváků a sportovců. V neděli se sadily brambory a chystalo se na pondělí. V pondělí jsem vstávala v 7.00 hodin a za chvíli už přišli kupači a pak se to už hemžilo kluky.

Monika Michmová 6.D

❖ Velikonoce jsem prožila hrozně, protože jsem byla 6x v potoku nebo ve vaně, z toho 4x ve vaně a 2x v potoku, jinak přišlo přes 30 dětí, ale o pár klucích jsem věděla, oni mi to předem řekli.

Veronika Běčáková 6.D

❖ Velikonoce byly hrozné, dostala jsem 2x jalovcem a 3x tatarem, sletá jsem byla jednou. Nestačila vajíčka, protože jsem je den předtím snědla.

Petra Mikulenková 6.D

Obrázky nakreslily Barbora Myslikovjanová a Adéla Žákovská, první ročník Druhého patra je k vidění na webových stránkách školy:

<http://www.zstyrfren.cz/data2/DPN/02-03/C08.pdf>

ROUŠKY...

Symbolem těchto dnů je rouška. Napište o té své, jak jste k ní přišli, jací jste kamarádi, co s ní uděláte, až skončí povinnost ji nosit. (Společná anketa 6. A, 8. A, 8. B)

- ❖ Já jsem si roušku ušila. Teď mi rouška ani zas tak nevadí, ale jak bude tepleji, no nevím.
- ❖ Babička mi i ostatním ji ušila, je to státní blbost, použiju ji jako improvizovanou masku na airsoft (pokud mi ho táta dovolí).
- ❖ K té své jsem přišla tak, že mi ji dala jedna sestra z nemocnice. A to je už hodně dávno. Vztah k ní nemám. Až jí nebudeme nosit, jde do koše.
- ❖ Dostala jsem ji od maminky. Ona mi ji donesla z práce. Kamarádi jsme celkem velcí. Až to všechno skončí, roušku si schovám a když bude potřeba ji nosit, tak si ji vytáhnu a budu ji nosit. :)
- ❖ Roušku jsem dostala od babičky Jarky, kterou jsme si nechali ušít. Rouška je hezká, ale omezuje mě. Roušku vyperu a schovám.
- ❖ My máme doma hodně roušek. Já mám takovou modrou se srdíčkama, nosím ji pořád a přišla jsem k ní tak, že mi ji ušila maminka, taky máme doma respirátory. A až ji nebudu nosit, tak si ji schovám zase na horší časy.
- ❖ Moji roušku mám od naší hodné sousedky, která nám ji ušila. Roušku mám docela ráda až na to, že její nošení je nepohodlné. Až ji nebudu muset nosit, nechám si ji na památku.
- ❖ Mou roušku jsem si koupila už asi před rokem. Je celá černá s bílým úsměvem uprostřed. Dlouho mně ležela v šuplíku, ale teď ji využiju alespoň na procházku a po skončení této doby ji zase uložím do šuplety.
- ❖ Roušek mám hned několik. Když začala pandemie v Česku, roušky nikdo neměl, ani já. Proto jsme se domluvili s mojí tetou, že přijdeme a pokusíme se nějaké roušky ušít. Nakonec jsme jich ušili asi 15. Další roušky už jsme si ušili sami. Nakonec mám asi 4 své roušky. A co s nimi udělám, jak tato pandemie skončí? Určitě si je nechám, protože nikdo neví, jestli se nějaká další pandemie objeví. Ale doufejme, že ne.

Soudní jednání

Rouška vs. Já

Soudce: Paní Rouško, máte vůbec nějaký důvod k obvinění slečny Šablaturevé?

Rouška: To rozhodně mám, pane soudce! A velký!

S: Ve spisu zde čtu obvinění, že je s Vámi špatně zacházeno. Je to tak, slečno Šablaturevá?

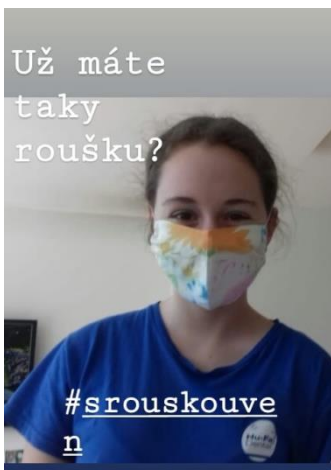
Já: Pane soudce, nejsem si vůbec vědoma toho, že bych s paní Rouškou špatně zacházela...spíš naopak. Toto je křivé obvinění, pane!

R: No dovo!

S: Ticho v soudní síni!! Nejdříve si vyslechneme paní Roušku. Jaké máte problémy s Vaší majitelkou?

R: Neustále do mě dýchá. Jsem potom celá mokrá.

S: Je zde Váš svědek bratr Respirátor FFP3?

R: Bohužel nedorazí. Jeho dodávka se zastavila někde na letišti.

S: Chápu. Jste poměrně nová, jak jste si zvykala na svou majitelku?

R: Víte, zpočátku to bylo docela v pohodě. Potom až přišla ta hrůza. Žádám nového majitele!

S: Musíte si počkat na výpověď slečny Šablaturové.

R: Pche!

S: Paní Rouško, za své nezpůsobilé chování můžete dostat dva dny ve vyvážce! Prosím rozmyslete si své chování! Slečno Šablaturová, řekněte, jaké vy máte problémy s paní Rouškou?

Já: Pane, ona mě dusí! Jednoho dne rozhodla, že si půjdu zaběhat, ona řekla, že si ji budu muset vzít. Tak jsem ji vzala, ještě jsem ji upozornila, ať se opováží mě škrtit. Co si myslíte, že se po pěti minutách stalo?! Skoro jsem se udusila.

R: Pomsta musí být. Nemělas do mě dýchat ani plivat.

Já: A jak mám asi tak dýchat? Nohama??

S: Tichoo!!! Vyhlašuji deset minut, potom vás rozsoudíme.

Po deseti minutách

S: Jménem soudu, se soud rozhodl takto. Pro nedostatek svědků a důkazů na obvinění, soud rozhodl o jednání jako neplatném. Paní Rouška musí počkat do konce pandemie a nedusit svou majitelku, slečna Šablaturová musí brát ohledy na to, že paní Rouška, může být za nějakou dobu určena za ohrožený druh. Prohlášení ukončeno. Soud končí.

Já a R: Neeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeee!!!!!!!

Dopis od Roušky

Ahoj kamarádi,

jmenuji se Rouška a patřím jedné holčičce, která se jmenuje Adélka.

V dnešní době jsem hodně používaná. Nikdy bych si nemyslela, že budu rouška. Předtím si mě koupili jako povlečení do Adélčiny postýlky. Adélka se se mnou přikrývala skoro každou noc. Měla jsem tu holčičku moc ráda, i když mě často ušpinila.

Když už povyroستla, tak mě přestala používat. Uklidila mě do velké skříně. Bylo mi tam moc smutno, v té velké tmě. Po nějaké době si na mě vzpomněla, protože se objevil koronavirus. Adélka si na mě vzpomněla a udělala ze mě spoustu roušek. Tak jsem se zpátky dostala k Adélce, která mě hrdě nosí na své tváři.

Vaše Rouška

Katka Jančurová 8. B

Moje velmi originální rouška

Roušku mi ušila mamka a dala tam i logo mé oblíbené značky (trabant) Zvykali jsme si na sebe celkem v pohodě, protože jsme si padli do oka. Je super a mám ji rád. Kdyby mohla mluvit, řekla by mi: „Než si mě nasadiš na pusku, TAK SI JI UMYJ!!!“ Až se rouška nebude muset nosit, někam si ji pověším, protože by byla škoda, kdyby tak krásná rouška byla vyhozena nebo by se na ni prášilo ve skříni.

Lukáš Zajíc 8. A

Chtěl bych se pochlubit mojí rouškou, kterou jsem si sám ušil. A nejenom sobě, ale celé rodině (samozřejmě, že bez těch zubů, tu mám speciálně jen já). Tetě, bratranci, mamce, taťkovi, babi, dědovi. Mamka říkala, že bych se měl jít učit za krejčího a ne za elektrikáře, neboť nikdy jsem nešil a moc dobře mi to šlo. Střih jsem si našel na internetu a bylo to raz dva ušité. Mám z toho dobrý pocit. Zvykli jsme si na sebe hned. A když už se roušky přestanou nosit, tak určitě to někomu zůstane jako módní doplněk. Například moje mamka má stejnou roušku s kabelkou.

Pavel Ištvanec 9. B

**POZDRAV ŠKOLNÍHO PSYCHOLOGA - TYRŠOVÁKU
PŘIDEJ SE A POŠLI!!!**

**VYHLAŠUJI SOUTĚŽ
OCEŇ SVÉHO COVID-POMOCNÍKA, UTAJENÉHO
HRDINU 😊.**

TYRŠOVÁK MÁ DOMA COVID-POMOCNÍKY, SVÉ UTAJENÉ, VÝJIMEČNÉ HRDINY.

A PROTO

RODINA, MAZLÍČEK, ŠICÍ STROJ ČI PLYŠ PES,
ZASLOUŽÍ SI JEHO DÍKY, NEJEN DNES.

MILÍ ŽÁCI TYRŠOVÁCI,

- TYRŠOVÁCKÁ ROUŠKOMÁNIE A KORONA OHOZY TYRŠOVKY jsou v plném proudu, neváhejte a posílejte dál. Výherce losujeme 29.4. v 16 hod.
- V dalším kole by bylo dobré zaměřit svou pozornost na významné, skryté, domácí, PROTI KORONOVÉ POMOCNÍKY, UTAJENÉ HRDINY, kteří nám pomohli nebo stále pomáhají zvládat, překonávat dobu Covidovou. Zaslouží si také naše povšimnutí a dík.
- Pro každého z nás může být covid-pomocníkem, hrdinou něco jiného například osoba, zvíře nebo věc (př. rodič, sourozenec, domácí mazlíček, oblíbená hračka, talisman, kniha, elektronika, hra, sportovní potřeba, šicí stroj k šití roušek, hudební nástroj)
- POŠLI OBRÁZEK, FOTKU nebo VIDEO DOMÁCÍHO COVID-POMOCNÍKA, UTAJENÉHO HRDINY, KTERÝ TI POMÁHÁ V DNEŠNÍ DOBĚ A ZASLOUŽÍ SI TVŮJ DÍK + MŮŽEŠ U VĚCÍ i ZVÍŘAT PŘIPISAT jeho stručnou historii – zajímavosti. Odkud se vzala? Jak dlouho ji máš? Čím je výjimečná? Jak pomáhá?

VYHLAŠUJI SOUTĚŽ– OCEŇ SVÉHO COVID-POMOCNÍKA, UTAJENÉHO HRDINU ☺.

- Na Vaše příspěvky se těším od 20.4. do 6.5.2020 na emailové adrese: tyrovackadoba@zstyfren.cz nebo na WhatsApp tel. 770 101 545.

Vaše školní psycholožka Mirka Vojnová

Mluví se o tom, že by se v tomto školním roce už vůbec nešlo do školy. Souhlasíte s tímto návrhem?

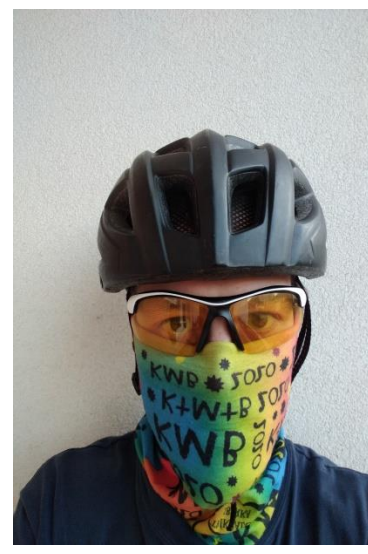
- Souhlasím. Erik 8. A

- NE - už mě to doma nebaví, chci už být s kamarády venku. Magdaléna 6. A

- No, moc nevím. Kdybychom šli do školy v květnu, tak toho zkoušení a testů bude moc. Kdybychom šli do školy až v září, tak si myslím, že to bude trochu podobné jak v tom květnu. Skoro žádný rozdíl. Nevím, nevím. Katka 8. B

- Ano, myslím si to, protože hned co bychom přišli do školy, museli bychom dopsat a dohnat vše, co jsme nestihli a všechny písemné práce a testy. Proto bych příští školní rok prodloužil. Marek 8. B
- Ne. To by mě doma asi piclo. A ještě k tomu ty úkoly... Taky mi chybí kamarádi, spolužáci. Lukáš Z. 8. A
- Obě možnosti mají shodné pro a proti. Takže se zdržuji hlasování. Filip 8. B
- Ano souhlasím, protože jakmile by nás poslali do školy, bylo by moc lidí pohromadě a hodně lidí by onemocnělo. Eliška 8. B
- Aspoň na poslední měsíc bych do školy jít chtěla. Rozloučit se na prázdniny atd. Katka 6. A
- Ne, chybí mi kamarádi a kamarádky. Anna 6. A
- Ano, Jakou jinou odpověď byste od jedenáctiletého kluka čekal? Matouš 6. A

To jsme my, vaši velcí CHLAPI!!!

To jsme my, vaše ŽENY!!!

To jsme my, vaši MALÍ BOJOVNÍCI!!!

Další naše bojovníky uvidíte zase za týden!

Chcete soutěžit s naším časopisem?

Tentokrát bude úkolů méně, přesněji dva. Musíte splnit oba, abyste postoupili do losování o Zlatou přednostenku. Odpovědi pošlete emailem do 12 hodin 22. dubna 2020 na adresu: tyrsovackadoba@zstyrfren.cz

Úkol pro spisovatele:

Možná víte, že je peklo a v něm žijí čerti. Čerta poznáte od člověka tak, že čert má na jedné noze kopyto. Čerti, kteří často utíkají z pekla mezi lidi, dostanou na kopytko podkovu, aby je bylo lehčí vystopovat a najít (v pekle neznají moderní sledovací techniku). A teď si představte, že v Trojanovicích na Díle se objevil na lesní cestě takovýto otisk podkovy. Čert tu byl!!! Zkuste

vymyslet, co tam hledal a proč opustil peklo.

Úkol pro pozorné čtenáře:

Odpovězte na tři otázky (odpovědi najdete v předchozích článcích).

- 1, Kdo se stal Velikonočním zajíčkem roku?
- 2, Jaký obrázek má Lukáš na své roušce?
- 3, Kolik roků má Matouš, který by nechtěl chodit do školy?

Děkujeme všem, kteří nám pomohli, a těšíme se příští týden na shledanou na těchto stránkách. Za redakci Petr Ondryáš

Tyršovická doba covidová vychází v ZŠ a MŠ Frenštát pod Radhoštěm, Tyršova 913 jako dočasný internetový týdeník. Dočasný znamená, že by měl vycházet po dobu zavření škol + 1 týden navíc. Kontakt na redakci: Tyrsovackadoba@zstyrfren.cz.

Autorka loga Mgr. Pavla Novotná, členové redakce Mgr. Miroslava Vojnová a Mgr. Petr Ondryáš (zodpovědný vedoucí). Toto číslo bylo zveřejněno 17. dubna 2020.